

Arrest

nr. 81 040 van 11 mei 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 27 april 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 maart 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FRERE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 17 februari 2011 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna : de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 18 maart 2011 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tot de onontvankelijkheid van de onder punt 1.1. vermelde aanvraag. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 17.02.2011 bij onze diensten werd ingediend door:

{..}

In toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter -§ 3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Betrokkene legt bij zijn aanvraag dd. 17/02/2011 een aantal medische getuigschriften voor. Er werd in geen van deze gevallen gebruik gemaakt van het standaard medisch getuigschrift zoals vereist door art. 9ter §1 van de wet van 15/12/1980 en vastgesteld bij Koninklijk besluit van 24 januari 2011, dat op 29 januari 2011 in voege trad. Dienvolgens is de aanvraag dd. 17/02/2011 onontvankelijk.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker voert tevens een manifeste beoordelingsfout aan.

Verzoeker betoogt als volgt:

“De bestreden beslissing is kennelijk onzorgvuldig en maakt een manifeste schending uit van de hierboven beschreven principes en wetbepalingen. Het zorgvuldigheidsbeginsel zou kunnen omschreven worden als een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat de overheid verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden. Hierdoor moet de overheid in staat zijn om met kennis van zaken te beslissen en de betrokken belangen zorgvuldig inschatten en afwegen, derwijze dat particuliere belangen niet nodeloos worden geschaad. Het zorgvuldigheidsbeginsel dringt zich op aan de bevoegde overheid. In casu dient vastgesteld te worden dat de Dienst Vreemdelingenzaken de aanvraag afwijst als onontvankelijk omdat geen standaard medische getuigschriften werden voorgelegd bij de aanvraag zoals voorgeschreven door art. 9ter, § 3, 3° Vreemdelingenwet zoals vervangen door art. 187 van de Wet van 29 december 2010. Conform de bovenvermelde artikelen moet de motivering draagkrachtig zijn. Dat wil zeggen dat de motivering de beslissing maar zal kunnen schragen wanneer zij duidelijk, niet tegenstrijdig, juist, pertinent, concreet, precies en volledig is (R.vSt, nr. 72.635, 23 maart 1998, A.P.M. 1998 (samenvatting), 64; Arbrb. Brussel 5 oktober 2002, J.T.T. 2003, afl. 867, 393). De bestreden beslissing is niet draagkrachtig gemotiveerd want deze is niet juist en pertinent. Inderdaad, de medische attesten gevoegd aan de verblijfsaanvraag onder de stukken met nrs. 8, 9, 10 en 11 voldeden wel degelijk aan de bepalingen waarnaar de bestreden beslissing verwijst. Inderdaad, de medische attesten voldoen wel degelijk aan de standaard medische getuigschriften. De verzoeker voegt deze stukken dan ook toe aan het annulatieberoep teneinde aan te tonen dat wel degelijk voldaan werd aan de ingeroepen reglementering en de afwijzing ten onrechte is. De verzoeker is dan ook terecht verbijsterd dat zijn aanvraag in toepassing van art. 9ter Vreemdelingenwet werd verworpen niettegenstaande de vereiste medische standaardgetuigschriften werden gebruikt.”

2.2. In de nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij dat aan het doel van de formele motiveringsplicht is voldaan en dat verzoeker niet het vereiste standaard medisch getuigschrift heeft gevoegd aan zijn aanvraag nu het voorgelegde attest niet voldoet aan het voorgeschreven model. De verwerende partij verwijst verder naar de hoofding van het vereiste standaard medisch getuigschrift en meent dat verzoekers beschouwingen elke feitelijke en juridische grondslag missen.

2.3. Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er

geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden :

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen."

Verweerder houdt voor dat de medische attesten die verzoeker bij zijn aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden heeft gevoegd niet voldoen aan het model van het standaard medisch getuigschrift dat werd opgesteld conform het model vereist door artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en gepubliceerd als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het

verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 24 januari 2011).

De Raad kan slechts vaststellen dat de medische attesten van 30 november 2010, van 31 januari 2011 en van 2 februari 2011 die verzoeker bij zijn aanvraag om tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden voegde, behoudens de hoofding, volledig gelijk zijn aan het standaard medisch getuigschrift zoals opgenomen als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011. Deze ingediende medische attesten omvatten alle vragen die zijn voorzien in voormeld standaard medisch getuigschrift en de antwoorden op deze vragen die, na een ontvankelijkheidsonderzoek, een ambtenaar-geneesheer dienen toe te laten om, snel en met kennis van zaken, te beoordelen of de aanvrager lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke en vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft.

Met betrekking tot het verschilpunt dat verweerder heeft ontwaard bij de vergelijking van de hoofding van deze door verzoeker neergelegde medische attesten en de hoofding van het voormelde standaard medisch getuigschrift benadrukt de Raad dat het feit dat in de tekst van de hoofding van het standaard medisch getuigschrift tussen de woorden *“bestemd voor”* en de woorden *“de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken”*, de woorden *“de adviserende arts van”* werden gevoegd op zich, in tegenstelling tot wat verweerder in zijn nota met opmerkingen voorhoudt, niet toelaat te besluiten dat het aangebrachte medisch attest niet het standaard medisch getuigschrift zou zijn zoals bedoeld in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en zoals opgenomen als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011. Het gegeven dat een model-formulier dat als bijlage is gevoegd bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 en dat bestemd is om door een arts te worden ingevuld niet enkel op de daartoe voorziene plaatsen werd aangevuld, doch tevens in de hoofding, maakt immers niet dat het niet langer om het bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 voorziene modelformulier gaat.

Er dient derhalve te worden geconcludeerd dat de bestreden beslissing het gevolg is van een incorrecte of kennelijk onredelijke toepassing van artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet. Een schending van deze wetsbepaling is dan ook aangetoond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet onderzocht te worden (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 maart 2011, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER